

manglende blive godtgjort ham, idet forskelsbeløbet vil blive regnet ham til gode ved slutskatteopgørelsen for 1974. Lønmodtageren får således enten forøget sin overskydende skat eller formindsket sin restskat med forskelsbeløbet. Hvis omvendt lønmodtageren har modtaget for meget i foreløbige tilskud fra arbejdsgiveren, vil det for meget udbetalte medføre enten en formindskelse af den overskydende skat eller en forøgelse af restskatten.

Når det endelige dyrtidstilskud ved slutskattens beregning ikke uden videre foreslås fastsat til de 1.000 kr., hænger det sammen med, at et antal lønmodtagere, f. eks. blandt unge under uddannelse, kun har lønindkomst i kortere perioder. Efter forslaget vil disse lønmodtagere hos deres arbejdsgiver få udbetalt foreløbige dyrtidstilskud for de forholdsvis korte tidsrum, hvor de har haft lønnet arbejde. En del af disse lønmodtagere vil kun have haft lønindkomst i nogle få ferieuger og i den forbindelse have fået foreløbigt dyrtidstilskud på f. eks. 50-100 kr. Det forekommer imidlertid mindre rimeligt, hvis de samme lønmodtagere ved slutopgørelsen skal have deres dyrtidstilskud forøget til de fulde 1.000 kr. For at undgå dette foreslås der fastsat en særlig overgrænse for dyrtidstilskuddet på 10 procent af lønindkomsten. Denne grænse vil bevirke, at man for at få det fulde dyrtidstilskud på 1.000 kr. skal have haft en lønindkomst på mindst 10.000 kr. i 1974.

Udgangspunktet må naturligvis være, at tilskudsordningen bør omfatte netop den personkreds, som går glip af de tre dyrtidsportioner. Da man imidlertid ikke råder over et register, der nøje kan afgrænse denne kreds, må man på grundlag af de oplysninger, som i forvejen findes i de eksisterende offentlige registre, søge at finde frem til en kreds, der tilnærmelsesvis omfatter de personer, man ønsker at give tilskud. Det forhold, at der med meget kort varsel skal iværksættes en løbende, foreløbig udbetaling af dyrtidstilskuddene i forbindelse med arbejdsgiverens lønafregninger, gør det i øvrigt nødvendigt, at kredsen af tilskudsberettigede fastlægges efter enkle og klare retningslinjer.

På denne baggrund bestemmer lovforslaget, at tilskuddet som hovedregel skal tilkomme alle personer med A-indkomst bortset fra offentlige og private pensioner, herunder udbetalinger i henhold til forsikringer og indekskontrakter samt fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Indtægt om bord (sømandsindtægt) skal ligeledes give ret til dyrtidstilskud. Ved beregningen af tilskuddet bygger man endvidere på A-indkomsten (bortset fra de nævnte pensioner m. v.) og indtægten om bord i hele året 1974, uanset at de foreløbige udbetalinger er samlet

i de sidste 10 måneder af 1974, og uanset at de tre dyrtidsportioner, som lønmodtagerne går glip af, egentlig vedrører tidsrummet marts/april 1974 — februar/marts 1975. Disse afgrænsninger medfører, at tilskuddene kun tilnærmelsesvis kommer til at omfatte netop den kreds, som har en dyrtidsreguleret indkomst i det år, som omfattes af de tre bortfaldne dyrtidsportioner.

Efter lovforslaget skal finansministeren være berettiget til at undtage grupper af A-indkomster fra tilskudsordningen. Det er meningen bl. a. at holde de trangsbestemte sociale ydelser uden for tilskudsordningen.

Når de offentlige pensioner (de sociale pensioner såvel som statspensionerne m. v.) og de private pensioner er undtaget fra tilskudsordningen, hænger det sammen med, at man for disse indkomster bibeholder en pristalsregulering. Personer, som ved siden af en offentlig eller privat pension har en A-indkomst eller indtægt om bord, vil imidlertid kunne opnå dyrtidstilskud efter de almindelige regler. Pensionsindtægten tæller blot ikke med ved beregningen af tilskudsbeløbet.

Tilskudsordningen omfatter sygedagpenge både i arbejdsgiverperioden og efter denne periodes udløb, og ordningen omfatter arbejdsløshedsunderstøttelse. Som tidligere nævnt er det derimod meningen at holde de trangsbestemte sociale ydelser udenfor.

Lønindtægter, der ikke er A-indkomst, falder uden for tilskudsordningen. Det gælder f. eks. løn til privat hushjælp.

Da der alene bør ydes lønmodtageren ét foreløbigt dyrtidstilskud i tilskudsperioden, bestemmer lovforslaget, at det kun er den arbejdsgiver, som er i besiddelse af lønmodtagerens hovedskattekort (herunder frikort) eller sømandsskatte kort, der skal og kan udbetale foreløbige tilskud. Det gælder også for lønmodtagere, som beskattes med bruttotrækprocent.

Det vil nærmere blive overvejet, om det er muligt at udforme en ordning, hvorefter tilskuddene ikke ydes til persongrupper, som kun lejlighedsvis har lønnet arbejde.

Arbejdsgiverne skal efter lovforslaget have dækning for udgifterne til foreløbige dyrtidstilskud ved at modregne de udbetalte beløb i den kildeskat, som de månedsvis indbetaler til kildeskattedirektoratet. I de — antagelig ret få — tilfælde, hvor arbejdsgiverens tilskudsudbetaling overstiger den indeholdte skat, skal han have forskelsbeløbet udbetalt efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Der skal efter forslaget ligeledes fastsættes regler for, i hvilket omfang arbejdsgiveren over for skattemyndighederne skal gøre rede for deres udbetalinger af dyrtidstilskud.